

editie 2010

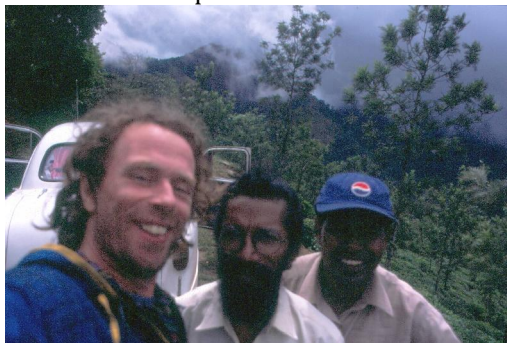

Millenniumdoelen: Bla-
bla?

HAPPY ACTION

NIEUWSBRIEF DOOR FRANS WIEGMANS VOOR ALLE SPONSORS VAN
NOODHULP- EN EDUCATIE- PROJECT BGM IN INDIA, SINDS 1993.

Hallo allemaal, even voorstellen. Rechts, mijn reis-vriend Wilson, die ik BGM-directeur heb gemaakt in 1996, en midden de heer Sasi, een filmscriptwriter, hij is een van onze dertig tot veertig-tal (!) vrijwilligers/BGM stafkrachten. Hij helpt vaak met het verdelen van schoolboeken en noodvoedsel in de 23 klassen bij de juf thuis. Zij zijn beiden behorend tot de Indiase Daliths, die de arme landarbeiders en dagloners zijn als waar BGM zich op richt.

Dankzij al 15 jaar goede samenwerking in 2004 maken we een bergrit. Links ben ik, Frans Wiegman, ambassadeur van BGM. Onze doelgroepen leven in dit gebied met bossen, bergen en oerwouden.

Omdat ik in het begin van de jaren negentig startte met mijn eenpersoons-hulpdienst voor arme Indiase mensen, die ik op reis tegenkwam, heeft dit uiteindelijk geresulteert in dit ontwikkelingsproject met tientallen Indiase vrijwilligers. Voor het eerst op een vaste plaats in het bos, omdat ik vond dat juist daar de armsten waren te vinden in India, die een beroep kunnen doen op mijn project. Onder mijn naam zijn we in 1998 begonnen met een bos-kliniek in het oerwoud. Dit doe-het-zelf- principe-op-weg

is dus door mijn Indiase vrienden overgenomen en ze zijn nu een zelfstandig Indiaas project. Daar ben ik enorm trots op, omdat ze het uitstekend doen, zonder dat ik ze dat nog langer hoeft te vertellen. Wel help ik uiteraard nog steeds met het vinden van Nederlandse donaties voor ons goede werk.

Nu zijn er al tot 40 vrijwilligers en BGM-stafkrachten, die allemaal vanuit hun eigen huis en hutje of onder de boom, elke dag hun eigen BGM-project uitvoeren voor de armsten. Eigenlijk is er altijd werk: noodvoedsel uitdelen en medicijnen, of onderwijs geven via 23 onderwijzeressen die in hun eigen huis of onder de boom een klas ontvangen. Weer andere docenten geven skill-trainingen aan vrouwen in deze clubs, om met thuisproducten iets te kunnen verdienen op de markt, om het schamele inkomen aan te vullen. Al onze 217 BGM-vrouwengroepen verspreid over een groot gebied werken met mikrokredieten.

Alles samen telt al 15 jaar op en heet BGM Social Service Centre. Met succes verdreven wij via onze diverse projecten op een geleidelijke manier de structurele ondervoeding en apathie uit ons gebied. De laatste jaren werken we aan economische perspectieven, door de bevolking te laten deelnemen in de vele cursussen die onze docenten geven over gezondheid, opvoeding, en om iets te verdienen op de markt, met huishoudelijke spulletjes, snacks, koeien of kleermakerij. Voor al deze projecten aan de basis zoek ik donaties. Wie wil investeren in de Millenniumdoelen? Soms zie ik zelf tientjes-donaties op de bankrekening van mijn eenpersoon-actie,

alle beetjes helpen. Stuur uw kleine en grote donatie in alstublieft op rek. nr. 1206857 t.n.v. Actie Comité BGM-Nederland, Heemskerk. Bedankt namens de armsten !

Colofon Happy Action Nieuwsbrief. Redactie, fotografie en tekst: (alle rechten voorbehouden ©) Frans Wiegman, ambassadeur van BGM sinds 1995. Uitgave-adres: Hallsteinerf 30, 1963 AD, Heemskerk; tel.:0251-239751; email: info@funsign.nl; BGM Nederlandse website: www.funsign.nl. Stuur uw donatie alstublieft naar : ING 1206857, t.n.v. Actie Comité BGM-Nederland, Heemskerk. Bedankt !

Millenniumdoelen: bla-bla? Als je zoals ik een project heb opgezet voor de armsten in India sinds 1992, en je ziet dat er grote donateurs waren, die bijvoorbeeld alleen voor waterputten of koeien wensten te betalen, maar niet voor schoolboeken en medicijnen, wat dan? Daarom heb ik in 2009 een artikel geschreven voor al mijn donateurs, waarin ik deze verdeel-en-heers

methode van donaties geven ten sterkste afraad, omdat het dodelijk is voor mijn project. De verantwoordelijkheid over de bestedingen namelijk heb ik al sinds 1996 uitsluitend in de handen gelegd van onze professionele Indiase BGM-stafwerkers, want die willen graag flexibel kunnen reageren op de nood. Daarom ook hebben we 17 verschillende lopende projectjes, die kunnen inspelen op die nood. Maar ons goede werk wordt moeilijker gemaakt dan nodig is, doordat donateurs zo kieskeurig willen zijn. Neo-kolonialisme in mijn eigen project ? Hoe heeft het ooit zover kunnen komen ! Een analyse.

Het gevolg was dat schoolboeken en zieken geen vervoer konden krijgen, maar er was wel geld voor waterputten. De schoolboeken konden niet worden ingekocht, maar er was wel geld voor koeien. Op deze manier kwam

ons werk uit balans. Het zal wel goed bedoeld zijn maarrrrrr.....

Het gevolg was wel dat er in ons werkgebied sommige projecten wel geld hadden en andere niet. Bij de ontvangers gaf dat scheve ogen. Daardoor kwamen mensen, die begonnen zelfs BGM-stafwerkers te verdenken van bedenkelijke praktijken en verduistering van geld ! Omdat er voor de ene zaak wel geld was en tegelijkertijd niet voor andere zaken zoals noodvoedsel of de boskliniek. De Indiase stafwerkers zetten daar grote vraagtekens bij. Ik niet minder.

Het geeft een negatief gevolg voor het project voor de amsten waarvoor ik al jaren strijdt. Vandaar mijn artikel van vorig jaar: BGM als supermarkt, en omdat ik dit fenomeen dit jaar ook weer tegenkom bij donateurs, daarom nogmaals hier een verkorte versie daarvan teruggebracht van 28 paginaas naar 7 deze keer. Omdat ik zie dat de donateurs als ware het consumenten door de BGM-zelfbediening gaan en hun mandje vullen met uitsluitend die boodschappen van menselijk leed, die hen wel aardig lijken om een donatie voor te geven.

Maar zo is mijn project niet opgezet, om buitenlands geld te laten uitmaken wat er in in India moet gebeuren. Omdat we zelf nauwgezette plannen hebben, daarom schrijven wij als BGM elk jaar een projectomschrijving voor de donateurs.

Uitsluitend de BGM-stafwerkers zullen besluiten tot projecten, omdat de nood daar is en we in BGM daar iets aan kunnen doen. De ene keer is het weer een epidemie, waar we noodvoedsel moeten uitdelen, en de andere keer mogen we wat meer waterputten bouwen en salarisjes geven aan al

onze straat-arme onderwijzeressen en sociale werkers. Dat doen we expres zo omdat BGM-stafleden precies weten wat er speelt onder de bevolking.

We zijn namelijk een zelfstandig Indiaas ontwikkelings-project sinds 1998 met een eigen visie, en geen onderaannemers met Nederlands geld. Ik heb indertijd juist de verantwoordelijkheid over de besteding van donaties uitsluitend gelegd bij de stafwerkers van BGM in India, omdat die het beste weten wat ze het beste daarmee kunnen doen, om de armoede in hun gebied tegen te gaan.

Geschiedenis BGM. Toen ik in de jaren negentig door India reisde, startte ik mijn hulp-project "Happy Action". Omdat ik naar India was gegaan om op straat foto's te maken, daardoor kwam ik veel in aanraking met de vele arme mensen die in India op straat leven. Dat was ikzelf ook, die lopend en ook met de trein, kameel en auto door India reisde, dag en nacht op pad, en zo kon ik altijd iemand helpen op straat met een maaltijdje, medicijnen of kleding. Schoolspulletjes kocht ik, of ik ging mee naar het ziekenhuis met de mensen die injecties of behandeling nodig hadden, om te kijken waar die paar gulden van mijn zakgeld aan uitgegeven zou worden. Geld gaf ik nooit, wel hulp, want ik wist wel dat die anders aan de drank zou worden uitgegeven, aan de baas van de bedelaars of weer zou worden doorverkocht. Dus ik leerde heel veel over de Indiase samenleving in al mijn reizen op een goedkope manier. Voor dit hulp-project kreeg ik spontaan ook budgetten van andere Nederlanders. Na een paar jaar, breidde ik dit uit met mijn Indiase vrienden, met om te beginnen mijn reisvriend K. Wilson. Hem heb ik tot directeur van het project gemaakt in 1996.

In de jaren negentig won ik voor mijn project zelfs jaren achter elkaar in de goede doelen-verkiezingen van de Kringloopwinkel Heemskerk, tot wel tienduizenden Guldens per jaar voor mijn project-omschrijving.

Ik geloof wel, dat we die weg sindsdien heel aardig hebben afgelegd. Samen met mijn Indiase vrienden hebben we sindsdien gewerkt aan de verzelfstandiging van BGM, in de zin dat ze niet meer aan mij gaan

vragen wat ze moeten doen met Nederlandse donaties, of dat ik nog langer de projectomschrijvingen moest typen en verspreiden onder de donateurs.

We mogen blij zijn met zulke professionele antwoorden uit BGM, die tot ons spreken vanuit de project-omschrijvingen die BGM elk jaar uitgeeft. Dan hoop ik dat donateurs niet daar dwars doorheen gaan, met hun eigen wensen voor donaties voor het een wel, en het ander niet.

Want mijn vrienden in India hebben vele goede antwoorden gevonden. Op de foto onze Ayurvedische dokter die al 15 jaar in BGM de boskliniek houdt op diverse plaatsen in de jungle. Hij vervaardigd heel werkzame massage olie, om spierpijn, hoofdpijn en allerlei andere klachten te bestrijden.

Ik ben jaren bezig geweest, om mijn vrienden in India het denken in projectvorm bij te brengen. Mijn eerste project op een vast adres in India was noodhulp, het tweede de boskliniek, en de derde was een serie waterputten bouwen. Men mag zeggen dat ze vanaf 2000 toch wel helemaal zelfstandig waren. Al hangen ze nog erg aan mij met van alles. Dat is iets waar de voortdurende verzelfstandiging van BGM nog aan moet werken.

Goede raad voor donateurs. Laat mij hier dit nog even in herinnering brengen bij donateurs, dat mijn vraag voor donaties aan BGM dus betekent, of donateurs zich achter onze doelstellingen kunnen scharen, zoals we die elk jaar uitgeven. Het betekent niet, dat je als donateur uit die lijst van 17 projecten iets mag gaan zoeken, waar je het liefst je donaties voor geeft, of dat men opdrachten kan gaan uitdelen t.w.v. de donaties. Dat was alleen maar een groot misverstand, wat er de laatste jaren is ingeslopen.

Het programma van 17 kleine projecten die BGM uitvoert is namelijk uitstekend in balans en is juist ontstaan en opgebouwd als geheel door de jarenlange ervaring van 30-40 stafwerkers, die dagelijks de vele kleine projecten van BGM runnen. Die doen een boskliniek, noodhulp-projecten, 23 schoolklasjes verspreid over een groot bosgebied, cursussen en jobtrainingen, begeleiding van 217 vrouwengroepen met mikrokredieten, het bouwen van watervoorzieningen, etc. De essentie is, dat al deze projecten samenhangen met elkaar, de projecten zijn interactief. Al onze projecten zijn een uitloeijsel vanuit de holistische doelstellingen van BGM, zoals die sinds 1995 zijn gedeponneerd bij de Indiase overheid in de hoofdstad Delhi. Deze voorziet in een heel geleidelijke ontwikkeling van de kwaliteit van leven onder de veramde bosbevolking over een zo breed mogelijk gebied betreft medische hulp, watervoorzieningen, gezondheid, emancipatie, economische groei, onderwijs, opvoeding, scholing, agriculturele ontwikkelingen, cultuur en lokale activiteiten, etc. We gaan dus in principe alle inkomende donaties besteden aan al deze verschillende projecten tegelijk, en daardoor is een focus geven binnen BGM juist niet aan de orde.

De reden waarom projecten in BGM ontstaan, is omdat onze BGM stafwerkers daar de noodzaak in zien, om misstanden in de buurt op te lossen, die leven onder de veramde bevolking. Maar ook, omdat alleen zij de professionele expertise bezitten om te beslissen hoe Nederlandse donaties het best te gebruiken zijn ter plekke. Dat kunnen zij doen, omdat al deze stafleden de moeilijkheden in hun eigen buurt signaleren

en in BGM-vergaderingen ter sprake brengen.

Nooit is het de bedoeling volgens onze doelstellingen, dat nieuwe projecten worden gestart omdat er veel geld word geboden. Slechts de nood onder de bevolking is een reden. Kapitaal heeft nog nooit de dienst uitgemaakt in BGM. We zijn een Sociale Dienst, die gratis helpt, en puur kijkt of er de nood onder de bevolking hoog genoeg is, om bepaalde projecten uit te voeren. Een scala aan mogelijkheden staat ons ten dienste. Bijvoorbeeld daar kwamen er een aantal jaar geleden spontaan een aantal baanloze onderwijzeressen, die wel afgestudeerd waren, maar geen baan hadden. Een aantal zijn onder de vlag van BGM thuis in hun kleine huisjes of onder de boom begonnen met een klas les te geven. Alfabetisering. Die initiatieven van deze mensen wil ik in BGM steunen, door deze mensen een salarisje te geven, zodat het project blijft doorlopen. Anders verliezen we onze juf aan de markt bijvoorbeeld, en dan is het project gestopt. Dat zou zonde zijn voor maar 2 euro per dag aan salaris.

Juist om er een doorgaand project te maken, heb ik de donateurs gevraagd in 1998 om een salaris(je) voor de schooljuffen en stafwerkers. Dat is de basis van ons werk. Zonder arbeid geen project. Zodat ik zeker wist, dat als ik in Nederland was, dat mijn project door zou gaan. Het is dankzij die zelfwerkzaamheid bij al onze stafwerkers in het bos, dat we nu nog steeds BGM doen. Want die mensen hebben sinds 1996 vanuit hun huisjes in het bos, elke dag gewerkt aan noodvoedsel en medicijnen en kleine projecten voor de armsten in mijn project 'Happy Action', en sinds 1996 is dat genaamd BGM.

Als we het doen zoals BGM het ziet, dan kunnen de heel ernstig zieken gewoon met de taxi naar het streekziekenhuis gebracht worden voor een operatie, doordat BGM het vervoer kan betalen. Mensen die elke dag kneuzingen en verwondingen oplopen in de harde dagloon-arbeid, die kunnen gewoon gratis behandeld blijven worden met onze medicijnen uit de eigen Ayurvedische boskliniek! En arme families kunnen noodvoedsel ontvangen in tijden van tegenslag. Zodat deze mensen later weer

gezond verder kunnen met een inkomen te maken. Dat is geweldig goed !

(Op de foto een van de 23 juffen, die thuis zo'n klas met leerlingen hebben. Haar fotografeerde ik in 2002 met mijn spiegelreflex. In een oogwenk toverde zij haar kleine woninkje om in een klas ! Zo zijn er nog 23, die verspreid in een groot gebied, allemaal een klas studenten hebben van 4 tot 6 uur 's middags.)

Als we het doen zoals ik het al jaren zeg in mijn gratis dia-shows, dan kan BGM de 23 schooljuffen gewoon af en toe een piepklein salarisje betalen. De studenten, tot wel 30 stuks per klas, kunnen gewoon doorleren, doordat ze boeken en schriften krijgen, leesteen en krijtjes, i.p.v. dat ze zitten te verkommeren in het bos in alle eenzaamheid. Al onze 217 vrouwenclubs kunnen begeleiding krijgen van de vele BGM stafwerkers om grote armoede tegen te gaan met het opzetten van kleine markthandeltjes. Die begeleidsters, dat zijn zelf arme vrouwen, en die moeten reizen per bus en riksja's en dat kost geld en dat hebben ze niet. BGM maakt dat mogelijk. Dat is BGM in de rol van ontwikkelingsproject. Onderwijs is het begin van het eind aan armoede !

Soms gaat het heel erg fout. In 2007 nog is een heel groot deel van het budget van BGM

gaan zitten in een erge epidemie, waarbij de plaatselijke bevolking door de overheid gesommeerd werd niet op het werk te verschijnen, om besmetting te vermijden. Maandenlang zaten onze armste bewoners zonder dagloon. Heel veel rijst, kippen en andere eetwaren zijn regelmatig door BGM uitgedeeld onder de bevolking. We moesten wel. Liever gaan we van het geld waterputten bouwen of salarisjes voor de juf betalen, maar ja, die keus hebben we nu eenmaal niet altijd in India. Dus ook niet in Nederland.

Ons project aan de basis: BGM, is een verzameling van kleine projecten sinds 1996. Mijn aanbieding bestaat eruit, dat donateurs de BGM-projectomschrijving elk jaar aandachtig bestuderen, en dan argumenten hanteren om ja of nee een donatie daarvoor in te sturen. U kunt dat doen op bankrekening 1206857 t.n.v. Actie Comité BGM-Nederland, in het kader van mijn al 18 jaar voortdurende eenmans-actie 'Happy Action', voor de armsten in India...

Oost en West en de afstand daartussen. Toen ik in 2010 weer in mijn project in India was, was de heer Wilson blij en opgelucht om te horen dat BGM voortaan geen enkele donatie meer accepteert met extra orders daaraan vast. BGM is weer geheel vrij om donaties te besteden op basis van het dagelijks inzicht van onze stafwerkers in vergadering.

Maar ik heb in mijn portefeuille als ambassadeur ook bijvoorbeeld donateurs, die tot in 2010 volhouden dat BGM het werk is van slechts een enkele persoon. Dat is juist niet het geval. BGM is eigenlijk een enorm verspreid collectief van allemaal thuiswerkers. Anders hadden we nooit zo groot kunnen groeien. Ik vind het zorgwekkend dat zulke misverstanden bestaan bij een grote jarenlange donateur van BGM, ondanks mijn promotie dat we in India al sinds 1996 met 30-40 man gediplomeerde stafwerkwerkers bezig zijn in een enorm gebied.

Of ik vraag mij af, hoe het kan, dat andere donateurs denken, dat BGM leiding nodig heeft van hogere geplaatste mensen van buiten, of van grotere organisaties.

Ik vermoed dat donateurs wat al te gemakkelijk zomaar een Nederlandse bril hebben opgezet om naar mijn project te kijken en dat werkt niet in India. Ik zeg fout. Het gaat in mijn project niet om meningen uit Nederland. De BGM stafwerkers aan de basis geven ons hun bevindingen uit de dagelijkse praktijk. Daar gaat het om.

Van mijn donateurs verwacht ik terdege een interesse in ons werk, in ruil voor de besteding van hun donaties door BGM. M.a.w. ik hoop dat donateurs in Nederland niet hun eigen feiten over BGM gaan zitten verzinnen. Het gaat er ook om, dat mijn vrijwilligerswerk niet zomaar vrijblijvend is, ook al doe ik het allemaal gratis. Want het gaat niet om mij maar het gaat om de armsten in het bos.

Gelukkig sprak mijn artikel wel aan bij de donateurs voor BGM. Een aantal van hen heeft deze informatie ter harte genomen, als ik hun donaties zie. Zelfs waren er bij, die donaties aan BGM helemaal waren gestopt, maar omdat ze mijn artikel lazen, nu weer graag iets naar hun vermogen willen insturen. Waarschijnlijk omdat ze feiten vonden in mijn artikel om BGM opnieuw ter zijde te staan. Er waren reacties die spraken van 'een hartekreet'. En zo is dat maar net. Weer andere sponsors kwamen al tegenstribbelend en schoorvoetend tot de conclusie, dat ze e.e.a. waarschijnlijk verkeerd hadden opgevat, om al die jaren uitsluitend voor waterputten of koeien een donatie te geven aan BGM. En dat, terwijl we in India al 16 jaar uitsluitend voor ons hele programma gaan! Kortom, het kan geen kwaad om af en toe weer eens een nieuwsbrief uit te geven over mijn project in India. Allemaal erg positief.

Dus mensen, weet dat BGM elke dag werkt door een aantal projecten simultaan uit te voeren, de kwaliteit van leven van de bosmensen naar een beter peil weet te brengen, juist op vele vlakken tegelijkertijd. Op het gebied van gezondheid, opvoeding en economisch perspectief. Daarom vraag ik hier donaties, voor al onze kleinschalige activiteiten. Eigenlijk is BGM synoniem met de 8 Millenniumdoelen!

Opgelet Donateur ! Wees ongelofelijk gelukkig, wanneer je dit project BGM hebt gevonden! Je mag in je handjes knippen van

blijdschap, dat al je geld zo goed en bewust en ook uiterst efficiënt wordt besteedt door al onze geschoolde stafwerkers !

Daarom ben ik altijd bereid om gratis een mooie dia-show over BGM te geven van 15-30 minuten, op de lokatie van de donateurs zelf, in vergaderingen of tijdens personeels-avonden, om na te denken over een donatie. Neemt u daarvoor alstublieft meteen contact op met mij voor een datum en een lokatie voor mijn BGM-presentatie: Frans Wiegmans, email: info@funsign.nl

Nieuwe projecten aanvragen. Maar als er donateurs zijn, die toch ondanks de bestaande BGM-projecten er toch voor kiezen om hun donatie alleen te besteden aan een project naar hun eigen wens, dan hebben we daar iets op gevonden tegenwoordig. Wij zeggen dan, dat is goed, maar dan moeten we in het vervolg deze donateur daarvoor 10.000,- Euro per jaar extra in rekening brengen.

Maar dan krijg je er als donateur ook iets voor terug, bijvoorbeeld in de vorm van professionele feedback via mij of mijn medewerkers. Er kan ook op het projectadres een kamer worden genomen voor persoonlijk contact en men kan gebruik maken van ons netwerk, waar we al die jaren zo'n succes mee hebben.

Dit bedrag is er voor een deel voor, om de druk op de stafwerkers op te lossen vanwege het nieuwe project. Dan kunnen er voor het geld bijvoorbeeld nieuwe stafkrachten speciaal voor dit project uitgekozen worden, materialen kunnen worden aangeschaft etc. en zodoende heeft men kans van slagen. En ook mijn gage in Nederland is daarin opgenomen. Want ik werk in principe zeker niet gratis voor Nederlandse organisaties, maar doe dat uitsluitend voor mijn Indiase project BGM.

Facilitair in BGM zijn adsl, gastenkamers, en een contactpersoon voor rapportage en evaluatie op lokatie. Er zal een testfase zijn. Dit bedrag omvat uiteraard niet de kosten van het te wensen project door de donateur. Dat is een aparte calculatie.

BGM zal deze inkomende voorstellen voor nieuwe projecten beoordelen. We heten speciaal welkom aan partners die willen

handelen in overeenstemming met de BGM-doelstellingen.

Dus dat betekent voor reguliere donateurs dat er niets veranderd: zo werk ik nog steeds geheel gratis uw donatie door naar BGM, zonder enige overheadkosten, op de commissie-kosten van de bank na.

(Op de foto een van de mensen uit onze doelgroep. Zij is een oudere vrouw, die toch goed zelfstandig woont, een uur rijden met de taxi van ons BGM-centrum vandaan. Een van onze 23 schooljuffen die een BGM school-klas heeft, die kent zij goed.)

Als ambassadeur van BGM verzorg ik steeds heel graag mijn BGM-presentatie gratis. Stuur alstublieft meteen uw verzoek aan mij voor deze 15-30 minuten durende dia/video-presentatie aan uw publiek in vergadering of bijeenkomst, om na te denken over een donatie voor de armsten in India: info@funsign.nl

(Kaart van India, en deze kan ook vergroot worden, om de namen te lezen.)

(Ingezonden boodschap)

Afkomstig van de manager van BGM in India, de heer K. Wilson, director, hij schrijft mij n.a.v. deze nieuwsbrief:

Hello Mr. Frans,

Thank you very much for your wonderful explanation about our project in your news letter . We need to continue our different projects for our downtrodden people in western Ghatts of south India. For that we need supporters. I hope this news-letter readers will support our projects.

All the best.

Wilson Director,BGM social service Centre, Neyyardam.p.o, Thiruvananthapuram-695572,Kerala,

S.India-695572

Mobile:09746122137

bgmsocialservice@yahoo.com

(advertentie)

Foto-filmmaker Frans Wiegmans,
voor uw opdrachten in India, en voor het opmaken van uw verenigingsblad: vraag mijn tarief.
Zie ook www.funsign.nl ,
info@funsign.nl , tel. 0251-239751